💡 *Tips of the Week*

(Rule of Tajwīd V & Letter)

(Rule of Tajwīd V & Letter)

Alif (ا) :

~បញ្ចេញសំលេងពីបំពង់កក្រោមក្បែរទ្រូង

~សូត្រថា ’aa’

~អណ្តាតជាមួយនឹងធ្មេញក្រោម

Baa (ب) : បបូរមាត់បិទជិត

~បិទបបូរមាត់

~សំលេងចេញមកពីផ្នែកសើមនៃបបូរមាត់ទាំង 2

~ចុងអណ្តាតនឹងធ្មេញក្រោម

~Baa (ب) បិទបបូរមាត់ខ្លាំងជាងអក្សរ Meem (م)

Taa (ت) : ចុងអណ្តាតប៉ះនឹងគល់ធ្មេញមុខ 2 នៃធ្មេញលើ

Caption

~បញ្ចេញសំលេងដោយតំបន់ tarful-lisaan ប៉ះនឹងពិតានមាត់រឹង (hard palate) ធ្មេញមុខ 2 នៃធ្មេញលើ

~អក្សរ Taa’ (ت) និង Daal (د) ការប៉ះរបស់តំបន់ tarful-lisaan ទៅនឹងពិតានមាត់រឹង (hard palate) ត្រូវធ្ងន់ជាងអក្សរ Taa’ (ط)

Thaa (ث) : ចុងអណ្តាតប៉ះនឹងចុងធ្មេញមុខ 2 នៃធ្មេញលើ

~បញ្ចេញសំលេងដោយចុងអណ្តាតប៉ះនឹងចុងធ្មេញមុខ 2 នៃធ្មេញលើ និងបញ្ចេញខ្យល់

~អណ្តាតក្រោយមិនប៉ះនឹងក្រអូមមាត់ទេ

Jeem (ج) : កណ្ដាលអណ្ដាតភ្ជាប់នឹងពិតានមាត់ផ្នែកលើ

~បញ្ចេញសំលេងដោយអណ្ដាតកណ្ដាលប៉ះនឹងពិតានមាត់ កណ្ដាល

~ចុងអណ្ដាតមិនប៉ះនឹងធ្មេញក្រោម

~រូបភាព ៖ ធ្មេញបិទមិនជិត

~សូត្រសង្កត់

Haa (ح) : ផ្នែកកណ្ដាលនៃបំពង់ក

~បញ្ចេញសំលេងអំពីបំពង់កកណ្ដាល

~ចុងអណ្ដាតជាមួយនឹងធ្មេញក្រោម

~ចំនុច Haa (ح) នៅលើ Ain (ع) បន្តិច

~ចំនុច Haa (ح) បញ្ចេញសំលេងច្បាស់ជាង Ain (ع)

Khaa (خ) : បំពង់កលើគេបំផុត

Caption

~អណ្ដាតក្រោយភ្ជាប់ជាមួយនឹងក្រអូមមាត់ទន់ (upper/inner soft palate)

~ចុងអណ្ដាតជាមួយនឹងធ្មេញក្រោម

~ចំនុច Khaa’ (خ) នៅលើ Gyan (غ)

Daal (د) : ចុងអណ្ដាតប៉ះនឹងគល់ធ្មេញមុខ 2 នៃធ្មេញលើ

~បញ្ចេញសំលេងដោយតំបន់ tarful-lisaan ប៉ះនឹងពិតានមាត់រឹង (hard palate) ធ្មេញមុខ 2 នៃធ្មេញលើ

~អក្សរ Taa’ (ت) និង Daal (د) ការប៉ះរបស់តំបន់ tarful-lisaan ទៅនឹងពិតានមាត់រឹង (hard palate) ត្រូវធ្ងន់ជាងអក្សរ Taa’ (ط)

Zhaal (ذ) : ចុងអណ្តាតប៉ះនឹងចុងធ្មេញមុខ 2 នៃធ្មេញលើ

~បញ្ចេញសំលេងដោយចុងអណ្តាតប៉ះនឹងចុងធ្មេញមុខ 2 នៃធ្មេញលើ និងបញ្ចេញខ្យល់

~អណ្តាតក្រោយមិនប៉ះនឹងក្រអូមមាត់ទេ

Raa (ر) : គែមអណ្តាតមុខភ្ជាប់នឹងអញ្ចាញធ្មេញមុខចំនួន 4 នៃធ្មេញលើ

~បញ្ចេញសំលេងដោយចុងអណ្តាត និងតំបន់ tarful-lisaan ឆ្ពោះទៅពិតានមាត់រឹង (hard palate) ខ្លាំង

~បញ្ចេញសំលេងដោយអណ្តាតមុខប៉ះនឹងអញ្ចាញធ្មេញមុខ

4 ផ្នែកខាងលើ

~តំបន់ពិតានមាត់រឹង (hard palate) Raa’ (ر) ក្រោមតំបន់ពិតានមាត់រឹង Noon (ن) បន្តិច

~អណ្តាតក្រោយមិនប៉ះនឹងក្រអូមមាត់

Caption

Zaa (ز) : ចុងអណ្តាតប៉ះលើធ្មេញមុខចំនួន 2 គឺទាំងធ្មេញលើនិងធ្មេញក្រោម

~ចុងអណ្តាតប៉ះលើធ្មេញមុខចំនួន 2 គឺទាំងធ្មេញលើនិងធ្មេញក្រោម

~នៅពេលបញ្ចេញសំលេងអណ្តាតខាងមុខអាចប៉ះធ្មេញលើមួយចំនួន

~អក្សរ Saad (ص) ត្រូវលើកសំឡេងឲ្យខ្ពស់ឡើងខុសពី

អក្សរ Seen (س) និង Zay (ز) ដោយលើកអណ្តាតនៅ ពេលបញ្ចេញខ្យល់

~អណ្តាតក្រោយមិនប៉ះក្រអូមមាត់

Seen (س) : ចុងអណ្ដាតប៉ះលើធ្មេញមុខចំនួន 2 ផ្នែកគឺទាំងធ្មេញផ្នែកលើនិងផ្នែកក្រោម

~ចុងអណ្ដាតប៉ះលើធ្មេញមុខចំនួន 2 គឺទាំងធ្មេញលើនិងធ្មេញក្រោម

~នៅពេលបញ្ចេញសំលេងអណ្ដាតខាងមុខអាចប៉ះធ្មេញលើមួយចំនួន

~អក្សរ Saad (ص) ត្រូវលើកសំឡេងឲ្យខ្ពស់ឡើងខុសពី

អក្សរ Seen (س) និង Zay (ز) ដោយលើកអណ្ដាតនៅ ពេលបញ្ចេញខ្យល់

~អណ្ដាតក្រោយមិនប៉ះក្រអូមមាត់

Sheen (ش) : កណ្ដាលអណ្ដាតភ្ជាប់នឹងពិតានមាត់ផ្នែកលើ

~បញ្ចេញសំលេងដោយអណ្ដាតកណ្ដាលប៉ះនឹងពិតានមាត់ កណ្ដាល

~ចុងអណ្ដាតមិនប៉ះនឹងធ្មេញក្រោម

~ធ្មេញទាំងលើទាំងក្រោមបិទជិត

~ស្ងួត្រសង្កត់

Caption

Saad (ص) : ចុងអណ្ដាតប៉ះលើធ្មេញមុខចំនួន 2 ផ្នែកគឺទាំងធ្មេញផ្នែកលើនិងផ្នែកក្រោម

~ចុងអណ្ដាតប៉ះលើធ្មេញមុខចំនួន 2 គឺទាំងធ្មេញលើនិងធ្មេញក្រោម

~នៅពេលបញ្ចេញសំលេងអណ្ដាតខាងមុខអាចប៉ះធ្មេញលើមួយចំនួន

~អក្សរ Saad (ص) ត្រូវលើកសំឡេងឲ្យខ្ពស់ឡើងខុសពី

អក្សរ Seen (س) និង Zay (ز) ដោយលើកអណ្ដាតនៅ ពេលបញ្ចេញខ្យល់

~អណ្ដាតក្រោយមិនប៉ះក្រអូមមាត់

Dhaad (ض) : គែមអណ្តាតក្រោយប៉ះលើគល់ថ្គាមធ្មេញ និងថ្គាម premolars ផ្នែកលើ

~អណ្តាតមុខប៉ះនឹងពិតានមាត់ស្រាលៗ និងមិនសង្កត់ ឯ អណ្តាតគែមសងខាងត្រូវសង្កត់នឹងគល់នៃថ្គាមធ្មេញ

~សំលេងចេញអំពីគែមអណ្តាតទាំងសងខាងនៅពេលប៉ះជាមួយនឹងគល់នៃថ្គាមធ្មេញលើ

~គែមអណ្តាតតែម្ខាងក៏អាចបញ្ចេញសំលេង Dhaad (ض) បានដែរ

Taa’ (ط) : ចុងអណ្តាតប៉ះនឹងគល់ធ្មេញមុខ 2 នៃធ្មេញលើ

~បញ្ចេញសំលេងដោយតំបន់ tarful-lisaan ប៉ះនឹងពិតានមាត់រឹង (hard palate) ធ្មេញមុខ 2 នៃធ្មេញលើ

~Taa’ (ط) ការប៉ះរបស់តំបន់ tarful-lisaan ទៅនឹងពិតានមាត់រឹង (hard palate) ត្រូវស្រាលជាងអក្សរ Taa’ (ت) និង Daal (د)

~អក្សរ Taa’ (ط) ត្រូវលើកសំឡេងឲ្យខ្ពស់ឡើងខុសពី Taa’ (ت) និង Daal (د)

Caption

Zhaa (ظ) : ចុងអណ្តាតប៉ះនឹងចុងធ្មេញមុខ 2 នៃធ្មេញលើ

~បញ្ចេញសំលេងដោយចុងអណ្តាតប៉ះនឹងចុងធ្មេញមុខ 2 នៃធ្មេញលើ

~អណ្តាតក្រោយមិនប៉ះនឹងក្រអូមមាត់ទេ

~អក្សរ Thaa’ (ظ), បង្កើតវាដោយចុងអណ្តាតប៉ះទៅនឹងចុងធ្មេញមុខ 2 និងលើកតំបន់អណ្តាតក្រោយ

Ain (ع) : ផ្នែកកណ្ដាលនៃបំពង់ក

~បញ្ចេញសំលេងអំពីបំពង់កកណ្ដាល

~ចុងអណ្ដាតជាមួយនឹងធ្មេញក្រោម

~ចំនុច Ain (ع) នៅក្រោម Haa (ح) បន្តិច

~ចំនុច Haa (ح) បញ្ចេញសំលេងច្បាស់ជាង Ain (ع)

Ghain (غ) : បំពង់កលើគេបំផុត

~អណ្ដាតក្រោយភ្ជាប់ជាមួយនឹងក្រអូមមាត់ទន់ (upper/inner soft palate)

~ចុងអណ្ដាតជាមួយនឹងធ្មេញក្រោម

~ចំនុច Gyan (غ) នៅក្រោម Khaa’ (خ)

Faa (ف) : បបូរមាត់ក្រោមប៉ះនឹងធ្មេញមុខលើចំនួន 2

Caption

~សំលេងបញ្ចេញដោយចុងធ្មេញ 2 នៃធ្មេញលើប៉ះនឹងបបូរមាត់ក្រោមដែលសើម

~អណ្ដាតក្រោយមិនប៉ះក្រអូមមាត់

Qaaf (ق) : អណ្ដាតក្រោយបំផុតប៉ះលើពិតានមាត់ទន់ (soft palate)

~បញ្ចេញសំលេងពីអណ្ដាតក្រោយនៅពេលវាថយប៉ះនឹង

ក្រអូមមាត់ទន់ (upper soft palate)

~តំបន់នេះនៅក្បែរបំពង់កបំផុត

~ចុងអណ្ដាតជាមួយនឹងធ្មេញក្រោម

~សំលេងធ្ងន់

Kaaf (ك) : អណ្តាតក្រោយបំផុតប៉ះលើពិតានមាត់រឹង (bony palate)

~បញ្ចេញសំលេងពីអណ្តាតក្រោយនៅពេលវាថយប៉ះនឹង
ក្រអូមមាត់រឹង (upper hard palate)

~តំបន់នេះនៅក្បែរមាត់ជាងបំពង់ក

~ចុងអណ្តាតជាមួយនឹងធ្មេញក្រោម

~សំលេងស្រាល

Laam (ل) : គែមអណ្តាតមុខភ្ជាប់នឹងអញ្ចាញធ្មេញមុខចំនួន 8 នៃធ្មេញលើ

~បញ្ចេញសំលេងដោយចុង និងគែមអណ្តាតមុខប៉ះនឹងគល់ធ្មេញលើចំនួន 8 ធ្មេញ (ធ្មេញ Dawahik ទៅ Sanaya) ឆ្ពោះទៅពិតានមាត់រឹង (hard palate)

~សំលេងស្រាល

Caption

~អញ្ចាញធ្មេញនេះសំដៅទៅលើពិតានមាត់រឹង (hard palate) ហើយនៅថ្គាមមុខ (ធ្មេញមុខ និងចង្កូម)

~ជាទូទៅគែមអណ្តាតផ្នែកខាងស្តាំបង្កើតបានជាអក្សរ Laam

~ទាំងគែមអណ្តាត និងចុងអណ្តាតត្រូវធ្វើឲ្យមានសំលេង
Laam មិនមែនតែចុងអណ្តាតនោះទេ

~អណ្តាតក្រោយមិនប៉ះក្រអូមមាត់

Meem (م) : បបូរមាត់បិទជិត

~បិទបបូរមាត់

~សំលេងចេញមកពីផ្នែកស្ងួតនៃបបូរមាត់ទាំង 2

~សំលេងចេញមកពី ghunnah (តាមរយៈខ្ទង់ច្រមុះ)

~ចុងអណ្តាតនឹងធ្មេញក្រោម

~Baa (ب) បិទបបូរមាត់ខ្លាំងជាងអក្សរ Meem (م)

Noon (ن) : គែមអណ្តាតមុខភ្ជាប់នឹងអញ្ចាញធ្មេញមុខចំនួន 6 នៃធ្មេញលើ

~បញ្ចេញសំលេងដោយចុង និងគែមអណ្តាតមុខប៉ះនឹងគល់ធ្មេញលើចំនួន 6 ធ្មេញ (ធ្មេញ Anyab ទៅ Sanaya) ឆ្ពោះទៅពិតានមាត់រឹង (hard palate)

~សូត្រដោយ ghunnah (តាមរយៈខ្ទង់ច្រមុះ) ទាំងស្រុង

Caption

Waw (و) : បបូរមាត់បិទរៀងជារង្វង់

~បញ្ចេញសំលេងដោយធ្វើបបូរមាត់ទាំង 2 ជារង្វង់

~បើកបបូរមាត់ស្រាលដោយមិនបិទជិត និងមាត់ត្រូវធ្វើជារៀងអក្សរ “O”

~ចុងអណ្តាតជាមួយនឹងធ្មេញក្រោម

~សូត្រធម្មតាដោយមិនសង្កត់ដូច Madd Letter នោះទេ

~Waw (و) នេះមិនមែន Madd Letter គឺមិនសូត្របន្តវែង

Haa (ـه) : ផ្នែកបំពង់កក្រោមក្បែរទ្រូងបំផុត

~បញ្ចេញសំលេងអំពីបំពង់កក្រោម (ក្បែរទ្រូង)

~ក្នុងមាត់គ្មានចលនា

~ចុងអណ្តាតជាមួយនឹងធ្មេញក្រោម

~ចំនុច Haa’ (ـه) នៅលើ Hamzah (ء)

Hamza (ء) : ផ្នែកបំពង់កក្រោមក្បែរទ្រូងបំផុត

~បញ្ចេញសំលេងអំពីបំពង់កក្រោម (ក្បែរទ្រូង)

~ក្នុងមាត់គ្មានចលនា

~ចុងអណ្តាតជាមួយនឹងធ្មេញក្រោម

~ចំនុច Hamzah (ء) នៅក្រោម Haa’ (ـه)

Caption

Yaa (ي) : កណ្តាលអណ្តាតភ្ជាប់នឹងពិតានមាត់ផ្នែកលើ

~បញ្ចេញសំលេងដោយអណ្តាតកណ្តាលប៉ះនឹងពិតានមាត់ កណ្តាល (ទុកចន្លោះរវាង
អណ្តាតកណ្តាលនិងពិតានមាត់
កណ្តាលបន្តិច)

~ចុងអណ្តាតជាមួយនឹងធ្មេញក្រោម

~ធ្មេញមិនបិទ

~បញ្ចេញសំលេងសង្កត់មិនបន្តឡើង

•អណ្តាតចែកចេញជា 3 ៖

1.អណ្តាតមុខ (Top of the Tongue)

~ចុងអណ្តាត (Tip)
~tarful-lisaan (ជាតំបន់តូចនៅពីក្រោយចុងអណ្តាតបន្តិច)

2.អណ្តាតកណ្តាល (Middle of the Tongue)

3.អណ្តាតក្រោយ (Deepest part of the Tongue)

•ធ្មេញនៅក្នុង Tajweed Rule

»មនុស្សពេញវ័យភាគច្រើនមានធ្មេញចំនួន 32 និងមួយចំនួនអាចតិចជាងនេះ៖

1.Front Incisors 4 (الثَّنايا)
2.Lateral Incisors 4 (الرَّباعِيات)
3.Canines 4 (الانْياب)
4.First Premolar 4 (الضَّوَاحِك)
5.Second Premolar 12 (الطَّواحِن)
6.Wisdom Teeth 4 (النَّواجِذ)

•makhraj (point of articulation)

~makhraj គឺជាចំនុច ឬកន្លែងរបស់តួអក្សរនៅពេលបញ្ចេញសំលេង

~makhraj គឺជាចំនុចសំរាប់បញ្ចេញសំលេងតួអក្សរ អារ៉ាប់

~makhraj គឺជាការកំណត់តួអក្សរមួយផ្សេងអំពីអក្សរមួយទៀត

~makhraj 1 អាចបញ្ចេញសំលេងលើតួអក្សរចំនួន មួយ ពីរ ឬ បីអាស្រ័យទៅលើ makhraj

~តួអក្សរអារ៉ាប់មានចំនួន 28 និងមាន 31 huroof al-tajweed (តួអក្សរ tajweed) ដោយបន្ថែម hamzah, ព្យញ្ជនៈ yaa’, ព្យញ្ជនៈ waaw

~makhraj មាន 5 ផ្នែក និង 17 ប្រភេទ ៖

Caption

1.Al-Jawf ផ្នែកក្នុង ឬទ្រូង

2.Al-Halq ផ្នែកបំពង់ក

3.Al-Lisaan ផ្នែកអណ្តាត

4.Al-Shafataan ផ្នែកបបូរមាត់

5.Al-Khayshoom ផ្នែកខ្ទង់ច្រមុះ

©Al-Jawf ផ្នែកក្នុង ឬទ្រូង

~Al-Jawf វាជាតួអក្សរដែលចំហនៅក្នុងមាត់ និងបំពង់ក ហើយមាន 1 makhraj សំរាប់ 3 តួអក្សរ

~Al-Jawf សូត្រជាតួរអក្សរ Madd (តួអក្សរសំរាប់សូត្របន្តវែងឡើង)

~Madd Letter គឺជាស្រះសំរាប់លើកវែងឡើង

~Madd Letter មានន័យថាគឺជាអក្សរដែលគេចាំបាច់លើកវែង

~Madd Letter គឺគ្មានសំលេង

~Al-Jawf មានតួអក្សរ Madd ចេញមកអំពីតំបន់នេះ គឺៈ

Alif (ا) Waw (و) Ya’ (ي)

(ex: قَالَ ، يَقُوْلُ ، قِيْلَ)

1.Alif (ا)

~Alif (ا) តំបន់ចំហរបស់វាស្ថិតនៅក្នុងមាត់ (កន្លែងដែលសំលេងសំរាប់ចេញមក)

~Alif (ا) នេះនៅពីមុខរបស់វាត្រូវមានតួអក្សរដែលមានស្រះ fathah (َ) (Alif ពិតតែងតែមាន fathah នៅពីមុខ ហើយ Alif ពិតមិនមែនជាស្រះមួយនោះទេ)

~Alif (ا) ជាហេតុផលនៃសូត្រអន្លាយនៃអក្សរមួយ ដូចនេះវាស្ថិតនៅក្នុងតួអក្សរដែលនៅពីមុខវា

(តំបន់ចំហរបស់វាស្ថិតនៅក្នុងមាត់) (بِ ، قَا)

Caption

~Waw (و) និង Ya’ (ي) ក៏ដូច្នោះដែរ

2.Waw (و)

~Waw (و) នេះជាមួយ sukoon (ْ) ដែលអមទៅដោយអក្សរមានស្រះ dhammah (ُ)

~Waw (و) ជាហេតុផលនៃសូត្រអន្លាយនៃអក្សរមួយ ដូចនេះវាស្ថិតនៅក្នុងតួអក្សរដែលនៅពីមុខវា

3.Ya’ (ي)

~Ya’ (ي) នេះជាមួយ sukoon (ْ) ដែលអមទៅដោយអក្សរមានស្រះ kasrah (ِ)

~Ya’ (ي) ជាហេតុផលនៃសូត្រអន្លាយនៃអក្សរមួយ ដូចនេះវាស្ថិតនៅក្នុងតួអក្សរដែលនៅពីមុខវា

»បើតួអក្សរនេះសំលេងបញ្ចប់របស់វាកើតយ៉ាងរហ័ស

»បើតួអក្សរនេះត្រូវបានគេហៅថា Huroof Al-Maddeeyah (madd letters)

ឬ Huroof Al-Jawfeeyah ដោយសារវាចេញមកអំពីតំបន់ jawf

◎Al-Halq ផ្នែកបំពង់ក

~Al-Halq សំលេងចេញអំពីបំពង់ក

~Al-Halq មាន 3 makhraj និង 6 តួអក្សរ

»មាន 6 តួអក្សរ ឬ Al-Ahruf Al-Halqiyyah៖

khaa’ (خ), ghayn (غ), haa’ (ح), ayn (ع), haa (ـه), hamzah (ء)

Caption

»មាន 3 makhraj កន្លែងដែលត្រូវបញ្ចេញសំលេង

1.បំពង់កលើ (Adnal-halq)៖ អណ្ដាតក្រោយភ្ជាប់ជាមួយនឹងក្រអូមមាត់ទន់ (upper/inner soft palate) បង្កើតបានជា៖

Khaa’ (خ), បញ្ចេញសំលេង “kh”

Gyan (غ), បញ្ចេញសំលេង “gh”

(អក្សរទាំងពីរនេះចេញពីកន្លែងតែមួយតែ Gyan (غ) នៅក្រោម Khaa’ (خ))

2.បំពង់កកណ្ដាល (Wasat Al-halq)៖ អណ្ដាតភ្ជាប់ទៅ នឹងបំពង់ក (throat wall) បង្កើតបានជា៖

Haa’ (ح), បញ្ចេញសំលេង “hh“

‘Ayn (ع), បញ្ចេញសំលេង ” ‘a “

(អក្សរ Haa’ (ح) បញ្ចេញសំលេងច្បាស់ជាង និងនៅលើ

‘Ayn (ع) បន្តិច)

3.បំពង់កក្រោម (Aqsal-halq)៖ អណ្ដាតនៅនឹងដោយមិនកំរើកសំរាប់អក្សរទាំងពីរនេះ

Haa’ (هـ), បញ្ចេញសំលេង “hh”

(បើកបំពង់ខ្យល់ និងបញ្ចេញខ្យល់វិញ)

Hamzah (ء), បញ្ចេញសំលេង as a glottal stop

Caption

(បិទបំពង់ខ្យល់ និងបើកវិញ)

(អក្សរទាំងពីរនេះចេញពីកន្លែងតែមួយតែ Haa’ (هـ) នៅលើ Hamzah (ء))

◎Al-Lisaan ផ្នែកអណ្ដាត

~មាន 10 makhraj (points of articulation) មាន 18 តួអក្សរ និងបែងចែកជា 4 តំបន់ (Aqsal-lisaan; Wasat Al-lisaan; Haafat Al-lisaan; Ra’s Al-lisaan)

I.តំបន់ Aqsal-lisaan (តំបន់អណ្ដាតក្រោយ)

»មាន 2 makhraj គឺ Qaaf (ق) និង Kaaf (ك)

Qaaf (ق), បញ្ចេញសំលេង “qq”

~អណ្តាតក្រោយប៉ះនឹងក្រអូមមាត់ទន់ (upper soft palate) នឹងបង្កើតជា Qaaf
~តំបន់នេះនៅក្បែរបំពង់កបំផុត
~Qaaf គឺបញ្ចេញសំលេង isti‘laa’ (ធ្ងន់ ឬសង្កត់)

Kaaf (ك), បញ្ចេញសំលេង “kk”

~អណ្តាតក្រោយប៉ះនឹងក្រអូមមាត់រឹង (upper hard palate) នឹងបង្កើតជា Kaaf
~តំបន់នេះនៅក្បែរមាត់ជាងបំពង់ក
~Kaaf គឺបញ្ចេញសំលេង istifaalah (ស្រាល) ឬបន្ទាប អណ្តាតទៅមាត់បន្ទាប់ពីសំលេងត្រូវបានគេបញ្ចេញ

(Qaaf និង Kaaf អាចហៅថា Al-Lahawiyyayn ដោយសា Makhraj របស់វាទាក់ទងនឹងកន្ទើត)

Caption

II.តំបន់ Wasat Al-lisaan (អណ្តាតកណ្តាល)

»អណ្តាតកណ្តាលប៉ះនឹងពិតានមាត់រឹង (hard palate) បង្កើតបាន 3 អក្សរ (Al-Ahruf Al-Shajareeyah)៖

Jeem (ج), បញ្ចេញសំលេង “jj”
(លើកអណ្តាតប៉ះនឹងពិតានមាត់រឹង (hard palate))

Sheen (ش), បញ្ចេញសំលេង “shh”

(លើកអណ្តាតទៅពិតានមាត់រឹង (hard palate))

ព្យញ្ជនៈ yaa (ي), បញ្ចេញសំលេង “ya” or “yi” or “yu” or “y” ហើយ yaa នេះមិនមែនជា yaa maddeeyyah

(លើកអណ្តាតទៅមាត់លើ)

(អក្សរទាំងនេះត្រូវសូត្រជា thahrul-lisaan (ដោយសង្កត់ទៅលើ)

III.តំបន់ Haafat Al-lisaan (គែមអណ្តាត)

»គែមអណ្តាតនៅតាមបណ្តោយគល់នៃថ្គាមធ្មេញលើទាំងឆ្វេងទាំងស្តាំបង្កើតបានជាអក្សរ៖

Daad (ض), បញ្ចេញសំលេង “dd“

Caption

~សង្កត់អណ្តាតប៉ះនឹងពិតានមាត់រឹង (hard palate) ដោយផ្ទាល់ ។ ការសង្កត់នោះនៅពីក្រោយធ្មេញមុខ (មានធ្មេញមុខ និងចង្កូម)

~អណ្តាតមុខប៉ះនឹងពិតានមាត់ស្រាលៗ និងមិនសង្កត់ ឯ អណ្តាតគែមសងខាងត្រូវសង្កត់នឹងគល់នៃថ្គាមធ្មេញ

»ចុង និងគែមអណ្តាតមុខប៉ះនឹងគល់ធ្មេញលើ និងឆ្ពោះទៅពិតានមាត់បង្កើតបានជា makhraj អក្សរ៖

Laam (ل), បញ្ចេញសំលេង “ll”

~គេហៅវាថា Ma Bayna Haafatayil-lisaan (រវាង គែមនៃអណ្តាត និងអញ្ចាញធ្មេញ)

~អញ្ចាញធ្មេញនេះសំដៅទៅលើពិតានមាត់រឹង (hard palate) ហើយនៅថ្គាមមុខ (ធ្មេញមុខ និងចង្កូម)

~ជាទូទៅគែមអណ្តាតផ្នែកខាងស្តាំបង្កើតបានជាអក្សរ Laam

~ទាំងគែមអណ្តាត និងចុងអណ្តាតត្រូវធ្វើឲ្យមានសំលេង Laam មិនមែនតែចុងអណ្តាតនោះទេ

IV.តំបន់ Ra’s Al-lisaan (ចុងអណ្តាត)

»មាន 2 តំបន់គឺ ra’sul-lisaan (ចុងអណ្តាតបំផុត) និង tarful-lisaan (ជាតំបន់តូចនៅពីក្រោយចុងអណ្តាតបន្តិច)

»តំបន់នេះបែងចែកជា 5 makhraj និងបង្កើតបានជា 11 អក្សរ៖

1.ចុងអណ្តាត (Tip) និង ពិតានមាត់រឹង (hard palate)

Caption

~មានអក្សរ Noon (ن), បញ្ចេញសំលេង “nn”

~សង្កត់ចុងអណ្តាតនឹងពិតានមាត់រឹង (hard palate) ពីក្រោយធ្មេញមុខ

~សូត្រដោយ ghunnah (តាមរយៈខ្យល់ច្រមុះ) ទាំងស្រុង

2.ចុងអណ្តាត (Tip) តំបន់ tarful-lisaan និង ពិតានមាត់រឹង (hard palate)

~មានអក្សរ Raa’ (ر), បញ្ចេញសំលេង “rr”

~ចុងអណ្តាត និងតំបន់ tarful-lisaan រុញពិតានមាត់រឹង (hard palate) ខ្លាំងបង្កើតបានជាអក្សរ Raa’

~តំបន់ពិតានមាត់រឹង (hard palate) Raa’ (ر) ក្រោមតំបន់ពិតានមាត់រឹង Noon (ن) បន្តិច

~រូបរាងអណ្តាតរបស់ Raa’ (ر) kasrah ខុសពី រូបរាងអណ្តាតរបស់ Raa’ (ر) dammah និង fat-ha ។

(អក្សរ noon (ن), raa (ر), laam (ل) ត្រូវបានគេហៅថា Al-Ahruf Al-thalqeeyah ឬចុងអណ្តាត)

3.តំបន់ tarful-lisaan និង ពិតានមាត់រឹង (hard palate)

~មានអក្សរចំនួន 3

~តំបន់ tarful-lisaan ប៉ះនឹងពិតានមាត់រឹង (hard palate) នៃធ្មេញមុខពីរបង្កើតបានជា 3 អក្សរ ៖

Caption

Taa’ (ط), បញ្ចេញសំលេង “tt“

Taa’ (ت), បញ្ចេញសំលេង “tt”

Daal (د), បញ្ចេញសំលេង “dd”

~អក្សរ Taa’ (ط) តំបន់tarful-lisaan ប៉ះនឹងពិតានមាត់រឹងស្រាលជាងអក្សរ Taa’ (ت) និង Daal (د)

~អក្សរ Taa’ (ط) តំបន់ tarful-lisaan ប៉ះនឹងពិតានមាត់រឹង ហើយត្រូវលើកសំឡេងឲ្យខ្ពស់ឡើងខុសពី Taa’ (ت) និង Daal (د)

(អក្សរ Taa’ (ط) Taa’ (ت) និង Daal (د) ត្រូវបានគេហៅថា Al-Ahruf Al-Natee‘ah ដោយសារវាចេញអំពីស្បែក ឬអញ្ចាញធ្មេញ)

4.រវាង ចុងអណ្តាត និង ធ្មេញលើ ហើយនិងធ្មេញក្រោម

~មានអក្សរចំនួន 3

~រវាងធ្មេញលើ និងធ្មេញក្រោម គឺតំបន់ចំហដើម្បីបញ្ចេញ សំលេងសូរស៊ី (hissing sound) ហើយនៅពេលដែលប៉ះជាមួយចុងអណ្តាតបង្កើតបានជា 3 អក្សរ ៖

Saad (ص), បញ្ចេញសំលេង “ss“

Seen (س), បញ្ចេញសំលេង “ss”

Zay (ز), បញ្ចេញសំលេង “zz”

~នៅពេលបញ្ចេញសំលេងអក្សរទាំង 3 នេះអណ្តាតខាងមុខអាចប៉ះធ្មេញលើមួយចំនួន

Caption

~អក្សរ Saad (ص) ត្រូវលើកសំឡេងឲ្យខ្ពស់ឡើងខុសពីអក្សរ Seen (س) និង Zay (ز) ដោយលើកអណ្តាតនៅ ពេលបញ្ចេញខ្យល់

(អក្សរ Saad (ص), Seen (س), Zay (ز), ត្រូវបានហៅថា Al-Ahruf Al-Asleeyah ដោយសារវាចេញមកអំពីចុងអណ្តាតយ៉ាងប្រាកដ)

5.ចុងអណ្តាត និង ធ្មេញមុខ

~មានអក្សរចំនួន 3

~រវាងចុងអណ្តាតបំផុតប៉ះនឹងចុងនៃធ្មេញមុខ 2 បង្កើតបានជា 3 អក្សរ ៖

Thaa’ (ث), បញ្ចេញសំលេង “thh”

Thaal (ذ), បញ្ចេញសំលេង “th”

Thaa’ (ظ), បញ្ចេញសំលេង “th“

~អក្សរ Thaa’ (ث), Thaal (ذ), បង្កើតវាដោយចុង អណ្តាតប៉ះទៅនឹងចុងធ្មេញមុខ 2 និងបញ្ចេញខ្យល់

~អក្សរ Thaa’ (ظ), បង្កើតវាដោយចុងអណ្តាតប៉ះទៅនឹងចុងធ្មេញមុខ 2 និងលើកតំបន់អណ្តាតក្រោយ

(អក្សរ Thaa’ (ث), Thaal (ذ), Thaa’ (ظ), ត្រូវបានហៅថា Al-Ahruf Al-Lathaweeyah ដោយសារ makhraj របស់វាក្បែរទៅនឹងអញ្ចាញធ្មេញនៃធ្មេញមុខពីរ)

©Al-Shafataan ផ្នែកបបូរមាត់

Caption

»មាន 2 ផ្នែក និង 4 តួអក្សរ

1.រវាងបបូរមាត់ 2 (Maa baynal-shafataan)

»មានតួរអក្សរ 3

Baa’ (ب), បញ្ចេញសំលេង “bb”

Meem (م), បញ្ចេញសំលេង “mm”

ព្យញ្ជនៈ waaw (و), បញ្ចេញសំលេង “wa” or “wi” or “wu” or “w”

~អក្សរ Baa’ (ب), និង Meem (م) សង្កត់បបូរមាត់ចូលគ្នា

~អក្សរ waaw (و) បើកបបូរមាត់ស្រាលដោយមិនបិទជិត និងមាត់ត្រូវធ្វើជារៀងអក្សរ “O”

~អក្សរ waaw (و) នេះមិនមែនជា waaw maddeeyyah ដូចនេះមិនសូត្របន្តឡើងនោះទេ

2.បបូរមាត់ក្រោម និងធ្មេញៗមុខលើ

~បបូរមាត់ក្រោមប៉ះជាមួយនឹងចុងធ្មេញ 2 នៃធ្មេញលើ និងបញ្ចេញដង្ហើមតាមមាត់បង្កើតបានជាអក្សរ ៖

Faa’ (ف), បញ្ចេញសំលេង “ff”

(អក្សរ Baa’ (ب), Meem (م) waaw (و) និង Faa’ (ف) ត្រូវបានហៅថា Ahruf Al-Shafaweeyah ដោយសារវាចេញមកអំពីបបូរមាត់)

©Al-Khayshoom ផ្នែកខ្ពង់ច្រមុះ

~Al-Khayshoom គឺចាប់ពីរន្ធច្រមុះទៅក្នុងមាត់

~Al-Khayshoom មានតែ 1 makhraj

~Al-Khayshoom ស្រដៀងទៅនឹង jawf ដែលជាតំបន់ចំហ តែ Al-Khayshoom នៅក្នុងច្រមុះ

~Al-Khayshoom បង្កើតជា ghunnah

~ghunnah មានន័យថា អណ្ដាតគ្មានចំណែកក្នុងការបង្កើត ghunnah នោះទេ

~ghunnah មាន 2 អក្សរ noon (ن), និង meem (م)

~អក្សរ noon (ن), និង meem (م) ត្រូវបញ្ចេញសំលេងទោះបីជាអក្សរនេះមាន fat-ha, dammah, kasrah, shaddah, or sukoon ក៏ដោយ និងទោះបីជា

idghaam, ikhfaa’ or ith-haar ក៏ដោយ

~ឧទាហរណ៍៖ សង្កត់ច្រមុះទាំងពីរនឹងម្រាមដៃពីរបន្ទាប់មក ព្យាយាមហៅអក្សរ noon ឬ meem ឬ ហៅពាក្យ (أَنْ) or (أَمْ) ដូចនេះយើងមិនអាចបញ្ចេញសំលេងទាំងនេះ ដោយត្រឹមត្រូវនោះទេបើគ្មានខ្យល់ច្រមុះបើកដើម្បីបង្កើតជា

ghunnah ។

Caption